

Protection of the Blessed Virgin Mary

Ukrainian Catholic Church

Parish: www.pbvmnh.org / PBVM.Manchester.NH@gmail.com

Rev. Father Ihor Papka (860) 617-6357 vipapka@yahoo.com

Deacon Jon Messer (603) 233-9948 NHBagpiper@gmail.com

Cantors: Christina Vogel and John Housty

BULLETIN for FEBRUARY 16, 2025

SUNDAY OF THE PRODIGAL SON

I have recklessly forgotten Your glory, O Father; and among sinners I have scattered the riches which You had given me. Therefore, I cry to You like the Prodigal: “I have sinned before You, O compassionate Father; receive me a penitent and make me as one of Your hired servants.” On the third Sunday of preparation for Lent, we hear the parable of the Prodigal Son (Luke 15:11-32). Together with the hymns on this day, the parable reveals to us the time of repentance as man’s return from exile. The prodigal son, we are told, went to a far country and there spent all that he had. A far country! It is this unique definition of our human condition that we must assume and make ours as we begin our approach to God. A man who has never had that experience, be it only very briefly, who has never felt that he is exiled from God and from real life, will never understand what Christianity is about. And the one who is perfectly “at home” in this world and its life, who has never been wounded by the nostalgic desire for another Reality, will not understand what repentance is. Repentance is often simply identified as a cool and “objective” enumeration of sins and transgressions, as the act of “pleading guilty” to a legal indictment. Confession and absolution are seen as being of a juridical nature. But something very essential is overlooked - without which neither confession nor absolution have any real meaning or power. This “something” is precisely the feeling of alienation from God, from the joy of communion with Him, from the real life as created and given by God. It is easy indeed to confess that I have not fasted on prescribed days, or missed my prayers, or become angry. It is quite a different thing, however, to realize suddenly that I have defiled and lost my spiritual beauty, that I am far away from my real home, my real life, and that something precious and pure and beautiful has been hopelessly broken in the very texture of my existence. Yet this, and only this, is repentance, and therefore it is also a deep desire to return, to go back, to recover that lost home.... - Excerpt from Great Lent, by Fr. Alexander Schmemmann

Troparion (6): Angelic powers were upon Your tomb and the guards became like dead men; Mary stood before Your tomb seeking Your most pure body. You captured Hades without being overcome by it. You met the Virgin and granted life. O Lord risen from the dead, glory be to You!

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit. Now and for ever and ever: Amen.

Kontakion (3): When I foolishly separated myself from your Fatherly glory, I squandered, in wickedness, the riches You had given me. So now I cry out to You with the voice of the Prodigal Son, saying: I have sinned before You, O merciful Father; receive me, repentant, and make me as one of Your hired servants.

Prokimenon (6): Save, Your people, O Lord, and bless Your inheritance.

Verse: Unto You I will cry, O Lord, my God, lest You turn from me in silence.

Prokimenon (6): Save, Your people, O Lord, and bless Your inheritance.

Epistle: Reading of the First Epistle of St. Paul to the Corinthians. (1Cor 6:12-20)

Brethren: “Everything is lawful for me,” but not everything is beneficial. “Everything is lawful for me,” but I will not let myself be dominated by anything. “Food for the stomach and the stomach for food,” but God will do away with

both the one and the other. The body, however, is not for immorality, but for the Lord, and the Lord is for the body; God raised the Lord and will also raise us by his power.

Do you not know that your bodies are members of Christ? Shall I then take Christ's members and make them the members of a prostitute? of course not! [or] do you not know that anyone who joins himself to a prostitute becomes one body with her? For, "the two," it says, "will become one flesh." But whoever is joined to the Lord becomes one spirit with him. Avoid immorality. Every other sin a person commits is outside the body, but the immoral person sins against his own body. Do you not know that your body is a temple of the holy Spirit within you, whom you have from God, and that you are not your own? For you have been purchased at a price. Therefore, glorify God in your body.

Alleluia Verses:

Verse (6): He who lives in the aid of the Most High, shall dwell under the protection of the God of heaven.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse (6): He says to the Lord: You are my protector and my refuge, my God; in Whom I hope.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Communion Verse: Praise the Lord from the heavens; praise Him in the highest. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Gospel: (Lk 15:11-32)

The Lord told this parable, "A man had two sons, and the younger son said to his father, 'Father, give me the share of your estate that should come to me.' So the father divided the property between them. After a few days, the younger son collected all his belongings and set off to a distant country where he squandered his inheritance on a life of dissipation. When he had freely spent everything, a severe famine struck that country, and he found himself in dire need. So he hired himself out to one of the local citizens who sent him to his farm to tend the swine. And he longed to eat his fill of the pods on which the swine fed, but nobody gave him any. Coming to his senses he thought, 'How many of my father's hired workers have more than enough food to eat, but here am I, dying from hunger. I shall get up and go to my father and I shall say to him, 'Father, I have sinned against heaven and against you. I no longer deserve to be called your son; treat me as you would treat one of your hired workers.' So he got up and went back to his father. While he was still a long way off, his father caught sight of him, and was filled with compassion. He ran to his son, embraced him and kissed him. His son said to him, 'Father, I have sinned against heaven and against you; I no longer deserve to be called your son.' But his father ordered his servants, 'Quickly bring the finest robe and put it on him; put a ring on his finger and sandals on his feet. Take the fattened calf and slaughter it. Then let us celebrate with a feast, because this son of mine was dead, and has come to life again; he was lost, and has been found.' Then the celebration began. Now the older son had been out in the field and, on his way back, as he neared the house, he heard the sound of music and dancing. He called one of the servants and asked what this might mean. The servant said to him, 'Your brother has returned and your father has slaughtered the fattened calf because he has him back safe and sound.' He became angry, and when he refused to enter the house, his father came out and pleaded with him. He said to his father in reply, 'Look, all of these years I served you and not once did I disobey your orders; yet you never gave me even a young goat to feast on with my friends. But when your son returns who swallowed up your property with prostitutes, for him you slaughter the fattened calf.' He said to him, 'My son, you are here with me always; everything I have is yours. But now we must celebrate and rejoice, because your brother was dead and has come back to life again; he was lost and has been found.'

SERMON FOR SUNDAY OF THE PRODIGAL SON

Slava Isusu Khrystu! My dear brothers and sisters in Christ one of the most referenced parables from the Gospels is the one we read before Great Lent concerning the Prodigal Son. Now just two weeks from the beginning of Great Lent. It is perhaps the supreme example of how the love of God is manifested to us in understandable language. We should never forget that, even though we all may feel we grasp repentance, forgiveness, and salvation, it is never entirely completed in a single reading, or a single study, or a single homily. One of the reasons we revisit the Prodigal Son at this time of year, as we prepare for our Lenten journey, is exactly this: because each year is different for us, no matter how we may think we have not changed, or have changed, we need the reminder so we better contemplate our life and relationship to both Christ and each other. So as we approach this great teaching of Christ this time, let us start with the familiar. Here is a loving father, with two sons. One is a dedicated and loyal man, the other an impatient man, anxious for his own future in his own way. When the son asks for his inheritance now, his father does not hesitate, or argue with him; he simply gives him what he asks for, knowing he is surely

bound for a troubled future. When he has spent all his inheritance in a far country he comes to his senses and returns, hoping his father will let him live as a hired servant. Not only does the father welcome him gladly, he holds a great feast in his honor. The other son, who never left his father's side, now sees this and is distressed, angry that his father does such a thing to his brother who squandered his inheritance. In both cases, it is the father who goes to each of them, in love, to reconcile them to himself and to each other. While it is sometimes hard to understand, the father's rejoicing cannot be understood by the older and more loyal brother; and we, too, share in his frustration because we do not have the capacity to fully appreciate what has taken place. In the end, the father explains, your brother was lost and is found, was dead and is alive. By now you must be thinking the beginning the young son was sure of his future and did not want to live any longer under his father's guidance. He wanted what was his and he was going to go somewhere and enjoy it without being under his father's or brother's prying eyes. For that he needed a far country, and away he went. As long as his money lasted, he had friends aplenty. But once it was gone, they all forgot about him. He ends up doing a task he must have despised; and feeling sorry for himself, for the first time in his life he realized he had made a great deal of wrong decisions. He "came to himself," as the Scripture says, and yearned to be a simple servant in his father's house, for surely his father must despise him by now for what he has done. But deep down inside, he never forgot how loving his father was, and that is what gave him the strength to return. But there is a catch: there is another son who is not so pleased and says so to his father, not even being able to refer to him as his brother, but now only "your son"—who, by the way, spent his inheritance in a despicable way—must also be dealt with. The other son, who was always "doing the right thing." It is even hard to tell at whom he is more angry, the brother or the father? How could this squandering son be of more importance to him than I am? How sad that he cannot share in his father's joy. How sad that he turns out to be the one who is "lost" if he cannot see the great love of his father. And we know that if he does not change his thinking, eventually he will be dead to his father, dead to love, and dead to the future in the Kingdom of God.

Those of us who have children who are now grown have all lived this parable in one way or another. Whatever we may believe the "far country" to be, a fall into addiction, a fall into sexual immorality, or even simply apostasy, it is hard to accept and even harder to understand. If we truly love them, as our heavenly Father loves us, we must imitate Him. We must be watching and waiting for their return. As the Gospel says, that "while he was still a long way from home his father saw him, and his heart went out to him," and he ran to him and embraced him. His love for his son never changed, but his joy was increased because he returned. So today, as we think on this parable, we need to remind ourselves that, in the "family" of the Church, there are perhaps wayward sons and daughter, some our own, some from others and some we hardly know. We may consider ourselves to be in that "far country" because of our life choices. But what we should always seek to emulate, the example we have been given, is to have a heart that will go out to them, even while they are afar off, and be ready to rejoice in their return. In whatever form that takes, in however many ways there are, let us not be like the elder son so full of pride and ridicule that he could no longer love his brother; but let us be willing to participate in the rejoicing over their return. Amen.

Get up and Run

Christ chooses those who stand. Rise and run to the Church. Here is the Father, the Son and the Holy Spirit. He who hears you pondering in the secret places of the mind runs to you. When you are still far away, He sees you and runs to you. He sees in your heart, He runs, perhaps someone may hinder and He embraces you. His foreknowledge is in the running, his mercy in the embrace and the disposition of fatherly love. He falls on your neck to raise you when you are prostrate and burned with sins. He brings you back when you have turned from the earth to heaven. Christ falls on your neck to free your neck from the yoke of slavery and He hangs his sweet yoke upon your shoulders. (St. Ambrose) We are all prodigals in our own way, but let us be like the younger prodigal Son, let us realize that we live in a strange land full of sin, and we need to return and live in our Father's kingdom where love and peace rule. As the hymn from Vespers for this Sunday says: "Therefore before the end cry out to Christ our God: receive me as the Prodigal Son, O God, and have mercy upon me." - James Iliou

I was Lost but Now I Am Found. As we draw closer to the Great Fast, today we hear the parable of the Prodigal Son. Hearing Christ's parable about God's loving forgiveness, we are called to "come to ourselves" as did the prodigal son, to see ourselves in a "far country" far from the Father's house, and to make the movement of return to God. We are given every assurance by the Master that the Father will receive us with joy and gladness. We must only "arise and go", confessing our self-inflicted and sinful separation from that "home" where we truly belong.

Great Lent by: Father Alexander Schmemmann

"When Christ comes to judge us, what will be the criterion of His judgment? The Parable of the Last Judgment answers: love — a concrete and personal love for the human person, any human person, that God makes me encounter in my life. Christian love is the "possible impossibility" to see Christ in another man, whoever he is, and whom God, in His eternal and mysterious plan, has decided to introduce into my life, be it only for a few moments, not as an occasion for a "good cheer" or an exercise in philanthropy, but as the beginning of an eternal companionship in God Himself."

Неділя блудного сина

Тропар (6): Ангельські сили на гробі Твоїм, і сторожі омертвіли; Марія ж стояла при гробі, шукаючи пречистого тіла Твого. Полонив Ти ад і непереможений від нього, зустрів Ти Діву, даруючи життя. Воскреслий з мертвих, Господи, слава Тобі!

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (3): Віддалились ми безумно від Отцевої слави, у безчесті розтративши багатство, яке Ти передав нам. Тим-то словам блудного сина вживаємо: Згрішили ми перед Тобою, Отче щедрий! Прийми нас, розкаянних і вчини наємниками Своїми.

Прокімен (6): Спаси, Господи, людей Твоїх і благослови спадкоємство Твоє.

Стих: До Тебе, Господи, вживатиму; Боже мій, не відвертайсь мовчки від мене.

Прокімен (6): Спаси, Господи, людей Твоїх і благослови спадкоємство Твоє.

Апостол: До Корінтян першого послання св. апостола Павла читання (1Кор 6:12-20)

Браття, все мені можна, та не все корисне. Все мені можна, та я не дам нічому заволодіти надо мною. їжа для живота, і живіт для їжі! Бог же одне і друге знищить. Тіло ж не для розпусти, але для Господа, і Господь для тіла. Бог же і Господа був воскресив та й пас воскресить своєю силою. Хіба не знаєте, що тіла ваші - члени Христові? Узявши, отже, члени Христові, - зроблю їх членами блудниці? Хай так не буде! Чи не знаєте, що той, хто пристає до блудниці, є з нею одним тілом? Бо будуть, - каже, - двоє одним тілом. Хто ж пристає до Господа, є з ним одним духом. Утікайте від розпусти! Усякий гріх, що його чинить людина, є поза її тілом; а хто чинить розпусту, грішить супроти власного тіла. Хіба ж не знаєте, що ваше тіло - храм Святого Духа, який живе у вас? Його ви маєте від Бога, тож не належите до себе самих. Тож прославляйте Бога у вашому тілі!

Алилуя: Стих (6): Хто живе під охороною Всевишнього, під покровом Бога небесного оселиться.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих (6): Скажи до Господа: Ти заступник мій і пристановище моє, Бог мій, на котрого я надіюся.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Причасний: Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах. Алилуя, алилуя, алилуя.

Євангеліс: (Лк 15:11-32)

Сказав Господь притчу оцю: В одного чоловіка було два сини. Молодший з них сказав батькові: Тату, дай мені ту частину маєтку, що мені припадає. І батько розділив між ними свій маєток. Кілька днів потім, молодший, зібравши все, подався у далекий край і там розтратив свій маєток, живши розпусно. І от він як усе прогайнував, настав великий голод у тім краю і він почав бідувати. Пішов він і найнявся до одного з мешканців того краю, і той послав його на своє поле пасти свині. І він бажав би був наповнити живіт свій стручками, що їх їли свині, та й тих ніхто не давав йому. Опам'ятавшись, він сказав до себе: Скільки то наймитів у мого батька мають подостатком хліба, а я тут з голоду конаю. Встану та й піду до батька мого і скажу: Отче, я прогрішився проти неба і проти тебе! Я недостойний більше зватися твоїм сином. Прийми мене, як одного з твоїх наймитів. І встав він і пішов до батька свого. І як він був іще далеко, побачив його батько його й змилосердившись, побіг, на шию йому кинувся і поцілував його. Тут син сказав до нього: Отче, я прогрішився проти неба й проти тебе. Я недостойний більше зватися твоїм сином. А батько кликнув до слуг своїх: Притьмом принесіть найкращу одіж, одягніть його, дайте йому на руку перстень і сандалі на ноги. Та приведіть годоване теля і заріжте, і їжмо, веселімся, бо цей мій син був мертвий, і ожив, пропав був, і знайшовся. І вони заходились веселитися. А старший його син був у полі; коли ж він, повертаючись, наблизився до дому, почув музику й танці. Покликав він одного із слуг і спитав, що воно так було б. Той же сказав йому: Брат твій повернувся, і твій батько зарівав годоване теля, бо знайшов його живим-здоровим. Розгнівався той і не хотів увійти. І вийшов тоді батько його просити. А той озвався до батька: Ось скільки років служу тобі й ніколи не переступив ні однієї заповіді твоєї, і ти не дав мені ніколи козеняти, щоб з друзями моїми повеселитись. Коли повернувся цей син твій, що проїв твій маєток з блудницями, ти зарівав

для нього годоване теля. Батько ж сказав до нього: Ти завжди при мені, дитино, і все моє - твоє. А веселитись і радіти треба було, бо оцей брат твій був мертвий і ожив, пропав був і знайшовся.

НЕДІЛЯ БЛУДНОГО СИНА

Слава Ісусу Христу! Дорогі в Христі браття і сестри! Свята Церква, готуючи нас до Великого посту, вказала на перший крок до навернення у притчі про митаря і фарисея — це покора. А цієї неділі вона, наводячи притчу про блудного сина, вчить, як виглядає повернення до Бога в практиці. А де покора і скруха серця, там відкрита дорога до Божого милосердя.

Зі слів Божественної Євангелії почули ми притчу про доброго батька і його двох синів, одного з яких ми звикли називати «блудним». Ця родина була досить заможною, засобів до життя вистачало всім, але одного дня молодший син захотів стати незалежним від батька, мабуть, як і всі юнаки, хотів самостійно будувати своє майбутнє і жити тільки для себе. За тодішніми суспільними законами таке прагнення було звичайним, бо єдиним спадкоємцем міг бути лише найстарший син, а молодший рано чи пізно мусів відокремитись. Батько добре знав, що цей син ще не готовий до самостійного життя, проте поважає його волю, дає частину свого майна і той вирушає у далекий край. Зрозуміло, що в чужій землі, без жодної підтримки і не вмючи самостійно господарювати, він був приречений на економічний крах. У батьківському домі йому не потрібно було боротися за життя, а тепер він стоїть віч-на-віч із суворою буденністю. Не знайшовши в собі сил побороти труднощі, він втікає від них, так щоб не бачити своєї біди, ховає молоду голову в юнацькі розваги, пияцтво та розпутство. Навіть там, на чужині, він живе коштом свого батька і ті гроші швидко закінчуються, особливо, коли там настає голод і скрута. Чужинець, ще й без копійки в кишені, стає нікому не потрібний, мусить виконувати найчорнішу працю (а для Єврея пасти свині було найгіршим приниженням), його починають трактувати гірше тварини. Бажання необмеженої свободи кинуло його спочатку в жорстокі обставини життєвої дійсності, потім в рабство власного егоїзму, а тепер він опинився на самому дні чужого суспільства.

Коли батьки виховують дітей, то поступово привчають їх до певних обов'язків, до самостійного життя. Вони вчать їх говорити, самостійно ходити, їсти, пізніше митися, одягатися, читати, писати, рахувати, користуватися різними речами. Коли діти підрастають до підліткового віку, батьки іноді зауважують, що поведінка дитини змінилася і часто питають: що сталося, чому дитина перестала бути побожна – мало молиться, рідко ходить до сповіді і Святого Причастя, не хоче йти на Службу Божу? Часта причина такої поведінки дітей – брак розуміння значення, потреби даних обов'язків. Обов'язки, яких батьки вчать дітей, дають користь тоді, коли батьки дають своїм дітям також розуміння їх значення, вказують на їхню потребу у житті. Тому у періоди певних змін у поведінці дітей треба говорити з ними, пояснювати їм важливість і значення християнських обов'язків, молитися за дар розуміння ними Божої науки, за їх добре виховання. У духовному вихованні батьки розповідають їм про Бога, про Церкву, вивчають молитви, привчають до участі в богослужіннях.

З тексту притчі про блудного сина бачимо, що у житті блудного сина також наступив період змін. Коли він жив у батьківському домі все у його житті було добре, та коли вирішив залишити рідний дім і розпочати самостійне життя, ця спроба завершилася для нього крахом. І він вернувся до дому передусім з голоду, матеріальної потреби. Але переживаючи нужду і голод він також зрозумів свою помилку, відчув потребу опіки батька, його любові, що саме опіка батька може дати йому щасливе життя, що можна назвати духовним мотив його навернення.

Розповіддю про старшого сина Спаситель навчає, що кожен віруючий християнин повинен від усієї душі бажати усім спасіння, радіти наверненню грішників, не заздрити Божій любові до них і не вважати себе гідним Божих милостей більше, ніж ті, хто навертається до Бога від свого попереднього гріховного способу життя. Отже, сьогоднішнє Євангельське читання спрямоване до совісті кожного з нас, кожного, хто шукає покаяння. І, можливо, якщо хтось з нас ще досить далеко до того, щоб покаятись, але у своєму серці має бажання виправитись, пам'ятаймо – Бог нас бачить, Він спішить нам назустріч, Він готовий простити нас і зробити спадкоємцями Царства небесного. Амінь.

Please Pray for our Sick and Homebound Parishioners

Будь ласка, моліться за наших хворих і прибулих до дому парафіян

Fr. Ihor Papka, Fr. Zbigniew Brzezicki, Lina Puciw, Patricia Enright, Oleh and Valentina Babski, Marylou Blaisdell, Ian Brown, Luba Dyky, Adrianna Halloran, Cole Cheney-Halloran, Carmel Horangic, Christine Kolagji, Helen Kucman, Martha Majkut, Karen and Jaroslaw Maksymowych, Jean Mandych, Sherri Martel, Katherine Masso, Jennifer McMillan, Katharine McNaughton, Jackie Morales, Lauren Morales, Tanya and Ronald Morales, Alice Morris, Elizabeth Mozina, Olympia Pasicznyk, Alan Pasicznyk, Billie Sheesley, Richard Smith, John Terninko, Elisha Wallace, Greg and Mary. Please contact Fr. Ihor or a Trustee if you would like to add a friend or loved one to this prayer list.

This Month's Birthdays!

Feb. 1 – Denise B. Feb. 15 – John H. and Oleh R.
Feb. 7 – Gage Y. Feb. 22 – Carmel H.
Feb. 9 – Diana H. Feb. 24 – Phil B.

Na Mnohaya Lita! May our dear Lord grant you many more healthy & happy blessed years!

Celebration of the Holy Mysteries

RECITATION OF THE HOLY ROSARY & CONFESSIONS: ½ HR before Divine Liturgy
BAPTISM / MARRIAGE/ ANNOINTING OF THE SICK / COMMUNION: Contact FR. IHOR
(AT LEAST SIX MONTHS PRIOR TO WEDDING for MARRIAGE)
SCHEDULE OF DIVINE LITURGIES: Sundays 10 AM (Sept.- May) Sundays 9 AM (June- Aug.)
HOLY DAYS OF OBLIGATION: 7 PM

Saturday Services

Fr. Ihor is celebrating Vesper services every Saturday at 7 PM. All parishioners are invited to attend this beautiful service. Those who wish to have a Divine Liturgy celebrated for a loved one whether living or deceased or for a private intention are still able to do so. Please request your Divine Liturgy by contacting Fr. Ihor at (860) 617-6357 or cantor Jerry Maksymowych at (603) 627-2042. Please note that Saturday Divine Liturgies will now be celebrated only at 10 AM (9 AM during the summer months) whenever they are requested. If no Divine Liturgy has been requested for a particular Saturday, then none will be celebrated on that day. The Divine Liturgy schedule in the bulletin will only show 9 or 10 AM Divine Liturgies on Saturdays when they have been requested. If the bulletin does not show a 9 or 10 AM Divine Liturgy for a given Saturday, then this means that particular Saturday is available for your request.

Суботні Богослужіння

Отець Ігор святкує Вечірню кожної суботи у 7-мі годині вечером. Ласкаво просимо усіх парафіян до участі. Парафіяни які бажають замовити Божественну Літургію в суботу для померших або на особисті інтенції можуть дзвонити до о. Ігоря на номер (860) 617-6357 або до дяка п. Ярослава Максимовича на номер (603) 627-2042. Суботні Божественні Літургії будуть відслужені тільки о годині 10-тій ранком (о годині 9-тій ранком у літніх місяцях) коли замовлені. Якщо Літургія в певну суботу не буде замовлена, то в цей день не буде жодна відправлена. Порядок Богослужінь в бюлетені покаже тільки ті суботні Служби Божі які є замовлені. Якщо в бюлетені не відображається Божественна Літургія на дану суботу, то це означає, що ця субота доступна на Ваше замовлення.

Sat.2/8 (10 AM) Panachyda for John & Pelagia Babaki offered by Morales Family	Sun. 2 / 1 6 (10 AM): For all Parishioners
Sat. 2/ 8 (7PM):VespersService	Sat.2 /2 2(7PM): VespersService
Sun.2/ 9 (10AM):For all Parishioners	Sat. 2/22 (10am) Panachyda for all deceased parishoners offered by John Housty
Sat. 2/15 (7 PM): Vespers Service	Sun.2/23 (10AM): For all Parishioners

Trustees: Mrs. Pam Young (603) 315-9536 pjyoungnh@gmail.com

Dr. OlehPankewycz:(716)449-2309 Olehgp@gmail.com

Mr. Taras Zubrytsky(603)757-3426 Taraszub0@gmail.com

Facebook: [AnyavogelPBVM@Comcast.net](https://www.facebook.com/AnyavogelPBVM@Comcast.net)

Religious Education for Children: Christina Vogel (603) 686-2092

January, 2025 Financial Summary

Total Income from January Donations: \$

Total Expenditures for January: \$

Deficit for January: \$

Average attendance in January:

Thank you and God bless you for your generous support of our parish.